

оцінки цільового використання коштів. Професійна підготовка експертів і вдосконалення технології кредитування з урахуванням галузевої спрямованості.

7. Підвищення фінансової грамотності та обізнаності сільського населення в галузі існуючого продуктового ряду на ринку кредитування сільськогосподарських товаровиробників, а також державних програм підтримки.

Література

1. Башлай С.В. Кредитне забезпечення підприємств агросфери / С. В. Башлай // Інноваційна економіка. – 2014. – № 5 (54). – С. 282-287.

2. Глущенко С.В. Кредитний ринок: інститути та інструменти : навч. посіб. / [за ред. С. В. Глущенко] – К. : Вид. дім Києво-Могилянська академія, 2010. – 154 с.

3. Непочатенко О.О. Кредитне забезпечення поточної діяльності сільськогосподарських підприємств / О. О. Непочатенко // Економіка АПК. – 2011. – № 5. – С. 91-97.

Борис Сидорук

Тернопільська державна сільськогосподарська
дослідна станція ІКСГП НААН

ОЦІНКА ВПЛИВУ БІОЕНЕРГЕТИЧНОЇ ГАЛУЗІ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Сьогодні, коли стала очевидною низька результативність уніфікованих механізмів регулювання стану довкілля, ресурсної забезпеченості регіонів та підвищення їх конкурентоспроможності, виникла об'єктивна необхідність здійснення ефективного забезпечення ресурсно-екологічної безпеки регіону, що вимагає відповідного теоретичного аналізу, осмислення її суті та змісту, оцінки сучасного стану, наукового обґрунтування шляхів її вдосконалення та механізмів реалізації.

До того ж, комплексний підхід до проблеми забезпечення ресурсно-екологічної безпеки у регіонах України потребує розгляду її дестабілізуючих факторів у тісному взаємозв'язку між соціально-економічним розвитком і змінами у навколишньому середовищі та, відповідно до цього, формування адекватної оцінки ресурсно-екологічної безпеки з урахуванням ризиків і загроз економічній безпеці регіонів України.

Рис. 1. Екологічні обмеження в розвитку біоенергетичної галузі і забезпечення конкурентоспроможності сільських територій

Вирощування енергетичних сільськогосподарських культур може стати позитивним фактором на шляху економічного розвитку сільської місцевості. Це зумовлено тим, що, крім зростання доходів аграрної галузі завдяки вирощуванню високорентабельних сільськогосподарських культур, тут створюватимуться нові робочі місця на переробних енергетичних потужностях, збільшуватимуться податкові надходження до місцевих бюджетів, змінюватиметься система комунального забезпечення, підвищуватимуться

соціальні стандарти [1, с. 162]. При цьому значна частина сільськогосподарської продукції сьогодні експортується за межі України у чистому вигляді як сировина, що означає нераціональний перерозподіл доданої вартості і є економічно не вигідним для країни. Це зумовлює необхідність організації її переробки, в тому числі, і за рахунок розвитку біоенергетичної галузі.

Вітчизняна практика показує позитивний вплив використання енергетичних культур як сировини для виробництва біоенергії на збереження екосистем і розв'язання проблем щодо мінімізації забруднення довкілля.

При цьому екологічні обмеження щодо розвитку біоенергетичної галузі і забезпечення на основі цього конкурентоспроможності сільських територій можна систематизувати наступним чином (рис. 1). Дані обмеження необхідно враховувати при формуванні перспектив розвитку біоенергетичної галузі на регіональному рівні.

Отже, подальший розвиток вітчизняної сільськогосподарської галузі можливий двома шляхами: збереження її сировинної орієнтації, що буде спричиняти зростання збитку від забруднення довкілля та зниження рівня виробничо-ресурсного потенціалу внаслідок вичерпування природно-сировинної бази (регресивний розвиток), або формування екологоорієнтованої економіки, спрямованої на ресурсозаміщення та ресурсовідновлення. При цьому, подальше стабільне зростання виробничо-ресурсного потенціалу регіонів України можливе при одночасному зменшенні економічного збитку від забруднення (прогресивний розвиток) [2].

Таким чином, для зменшення загроз ресурсно-екологічного характеру соціально-економічному розвитку сільських територій необхідне впровадження комплексної системи збирання та утилізації ресурсоцінних складників сільськогосподарської продукції, відпрацювання економічних механізмів зацікавленості всіх суб'єктів у цій сфері, у тому числі населення, і самоокупності підприємств з переробки відходів аграрної галузі, організація просвітницької роботи. Ці та інші заходи мають впроваджуватись у законодавчому порядку з урахуванням послідовності пріоритетів і реальних можливостей регіонів України.

Для вирішення всіх цих питань важливо здійснювати системний підхід до розв'язання проблеми на основі розгляду впливу на навколишнє середовище всього життєвого циклу сільськогосподарської продукції – від стадії виготовлення і первинної переробки всіх видів природної сировини і далі на стадіях виробництва, а також у процесі експлуатації продукції аж до утилізації або знешкодження (видалення) відходів. Реалізація такого підходу можлива тільки в умовах державного регулювання ринкової економіки в напрямку її екологізації.

Література

1. Гойсюк Л.В. Формування сировинної бази виробництва біоетанолу в Україні / Л.В. Гойсюк // Наука й економіка. – Хмельницький, 2010. – Вип. 2 (18). – С. 161-164.
2. Самойлік М.С. Оцінка ризиків і загроз ресурсно-екологічній безпеці регіону / М.С. Самойлік // БІЗНЕСІНФОРМ. – № 6. – 2014. – С. 185-192.

Світлана Сирцева

Миколаївський національний аграрний університет

ЕКОЛОГІЧНІ ВИТРАТИ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В СУЧАСНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В умовах різкого спаду виробництва, що охопила економіку України, зросла значимість аграрного сектору як постачальника основної частини споживчих товарів. Рішення проблеми відновлення розширеного відтворення в сільському господарстві вимагає додаткового облікового забезпечення [1, с. 10].

Для підвищення ефективності діяльності аграрного сектору необхідна стратегія сталого розвитку галузі, заснована на використанні механізмів ринкової економіки, потенційних можливостей науково-технічного прогресу і регіональних особливостей раціонального природокористування. Розробка такої стратегії пред'являє нові вимоги до якості обліково-аналітичної інформації, її відповідності обліковим принципам. Результати роботи аграрного сектора багато в чому залежать від того, наскільки ефективна система управління, як їй вдалося задіяти потенціал наявних у сільськогосподарських підприємств ресурсів і можливостей ринку. В цих умовах створення інформаційної системи, що забезпечує ефективні управлінські рішення, є однією з найважливіших завдань здійснення успішної виробничої діяльності в галузі. Це передбачає організацію системного бухгалтерського обліку витрат на виробництво продукції. Враховуючи, що бухгалтерський облік в умовах екологічно безпечного аграрного виробництва вимагає додаткового вивчення, важливо аргументувати якісно новий підхід щодо визначення екологічних витрат [2, с. 8].

Важливим для організації обліку екологічних витрат є питання про те, які інструменти можна використовувати для їх виявлення. Оскільки облік екологічних витрат у повному обсязі ускладнено у зв'язку з тим, що часто дуже складно або взагалі неможливо їх вичленити із загальних витрат підприємства. разом з тим, виокремлення витрат на екологічну діяльність є необхідною